

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

HISTORIAE EC||CLESIASTICAE PARS || PRIMA, QVA CONTI-||NENTVR ||
Eusebij cognomento Pamphili Cæsareæ Palæ-||stinæ Episcopi lib. 10.||
Eiusdem de vita Constantini magni lib. 4.|| Oratio Constantini magni ad
sanctoru[m] cœtu[m].|| Oratio eiusdem Eusebij in laudem Constanti-||ni
magni ad trigesimum ...

Christopherson, John

[Köln], 1569

Quomodo Constantinus episcopis epulum, cui ipse quoque interfuit,
exhibuerit, cum iam vigesimus administrati ab eo imperii annus transactus
esset. Cap. XIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29861

enim estis & Deo omnium gubernatori rem gratam facturi, & mihi vestro in domino conferuo maximum prestaturo beneficium.

*Quomodo discordantes episcopos ad concordiam traduxerit,
& quod de fide & pasche celebratione eadem fuit
concilii sententia. CAP. XIII.*

Hic ista latino sermone, altero eadem interpretante locutus, sermonem omnem deinceps concilii presidibus concessit. Ibi tum alii vicinos accusare ceperunt: alii & pro se respondere, & crimen in aduersarios deriuare. Cum igitur multa essent ex vtraque parte proposita, magnaue controuersia in ipso disputationis ingressu concitata, imperator toleranter ac placide omnibus animum attendere, studio acri prolatas sententias sensim excipere: vicissim ferre opem vtrique disceptantium parti: eos magna cum contentione digladiantes paulatim reconciliare: conferre cum singulis comiter & benignè sermonem: Græce (nam ne huius quidem linguæ ignarus fuit) quid ipse sentiret eloqui. Suavis fuit, & dulcis, dum aliis persuadere, alios sermone lenire, alios qui diserte dixissent, collaudare, omnes denique ad concordiam reducere contendebat: vsque eò ut tandem eos in omnibus rebus, quæ in quæstionem aliquam venissent, tum conspirantes animis, tum opinionibus adeo consentientes redderet, ut non modo concors fides inter eos vigeret, sed etiam vnum idemque tempus in salutari festo Paschatis celebrando obseruandum ab omnibus concederetur. Iam vero, quæ erant communi omnium sententia decreta, cuiusque manu subscripta fuerunt, & in comentarios relata.

Quomodo Constantinus episcopis epulum, cui ipse quoque interfuit, exhibuerit, cum iam vigesimus administrati ab eo imperii annus transactus esset.

CAP. XIII.

Quibus ad exitum perductis, secundam istam victoriam imperator se contra ecclesiæ hostem consecutum affirmavit, & propterea festum triumphale ad Dei

EVSEBII DE VITA

ad Dei honorem illustrandum egit. Eodem tēpore vigesimus eius regni annus completus est: in quo conuentus celebres etiam apud reliquas gentes agitabantur. Inter Dei ministros iam pace conciliata, ipse Imperator conuiuium celebrare cœpit, & hoc tanquam sacrificiū Deo valde accommodatum per illorum præsentiam obtulit: neque quisquā ex episcoporum numero, ab illo regali epulo abfuit. Istud porro, quod ibi factitatū est, omnem dicendi facultatem superat. Satellites enim armati, districtis gladijs, vndique regiæ vestibula obseruabant: per quorum mediam turbam sancti Dei homines absque formidine ingressi sunt, & ad interiores palatij ædes perrexerunt. Ex quibus alii deinde vna cū Imperatore accumbere: pars propè valuas triclinij vtrinque assidere. Regni Christi effigiem in ea re adumbrari videbatur: quam rem somnij similis, quā rei gestæ, aliquis existimare poterit.

Munera præsentibus Episcopis dedit, & ad absentes omnes literas.

CAP. XV.

Vbi autem communium magno cū splendore venit ad exitum, illud prætera, quò omnes magnificentius & liberalius exciperētur accessit, quisque nimirum pro dignitate muneribus honorificè donatus fuit. De hoc porro concilio Imperator illos etiā, qui ei neuti quā interfuissent, certiores fecit per literas: quas quidem in hanc nostram historiam, tanquam in columellam quandam inscribam: quæ ita se habent.

Constantinus Augustus Ecclesiis S.

Litera Constantini ad Ecclesias de habita Nicææ Synodo CAP. XVI.

Cum ex florenti & prospero Reip. statu, quanta sit, diuini numinis erga nos benignitas, compertum haberem, istud maxime omnium mente circumspicendum putavi, vt in sanctissima catholice ecclesie multitudine, vna fides, sincera charitas, & consentiens erga Deum omnipotentem religionis cultus seruaretur. Verum quoniam istud haud poterat in loco tuto firmoque collo-